

Svůj život směnil za naši svobodu, spravedlnost a pravdu. Komunisté zavraždili Heliodora Píku před 75 lety

21.6.2024 - | Armáda ČR

„Stoupenci Masarykovy demokracie, ke kterým patřila většina prvorepublikových důstojníků, pevně věřili v lidské hodnoty, čest a smysl pro spravedlnost. Byli připraveni bojovat za svobodu a demokracii a případně padnout v čestném boji. Nepočítali však s podlostí komunistů, které řídil Stalin z Moskvy. (...) Hrdinové typu generála Píky či letců RAF jim do jejich neférové hry vůbec nezapadali. A tak museli být zlikvidováni. A nejen to - jejich jména musela být vymazána ze všech učebnic, fotografií, jejich skutky zapomenuty, a co víc, jejich rodiny nesměly vědět, kde jsou pohřbeni,“ uvedl náměstek Daniel Blažkovec v projevu.

Po komunistickém převratu v únoru 1948 byl generál Píka zatčen, obviněn ze zraedy a ve vykonstruovaném procesu odsouzen k trestu smrti. 21. června 1949 brzy ráno byl v plzeňské věznici na Borech oběšen. Spolu s případem Milady Horákové patří ten Píkův k nejznámějším politickým procesům v komunistickém Československu. Jedním z důvodů popravy generála Heliodora Píky, oběti prvního vykonstruovaného hrdelního procesu po poválečném nástupu československých komunistů k moci, byly zřejmě obavy, že vyzradí světu, co ví o fungování sovětské tajné služby a o nelidských gulazích, odkud zachraňoval Čechoslováky pro naši vojenskou jednotku na východní frontě.

Elitní armádní důstojník

Píka je dodnes nezpochybnitelným vzorem elitního armádního důstojníka. Již jako 21letý v první světové válce bojoval, ale hlavně zachraňoval životy vojáků v první linii na západní frontě ve Francii. Po válce osvobozoval Těšínsko zabrané Polskem i slovenské území stále zabrané Maďarskem. Následně pomáhal koncipovat vzdělávací systém vznikající čs. armády. Byl pověřen budováním vojenského spojení a spolupráce se zeměmi Malé dohody. Podílel se na přesunech čs. zbraní k našim zahraničním partnerům, aby se po obsazení Československa nedostaly do německých rukou. S ředitelem brněnské zbrojovky plánoval likvidaci konstrukčních plánů našich zbraní. Řídil čs. zpravodajskou síť v Rumunsku a na Balkáně. Během 2. světové války řídil čs. vojenskou misi v Sovětském svazu s cílem získat od Sovětů maximum možného. Ovšem při garanci a držení naší suverenity po osvobození. Za život mu vděčily tisíce Čechoslováků. Zajistil jejich propuštění z katastrofálních podmínek v ruských zajateckých táborech. Zastřešoval výcvik, nábor i zásobování čs. jednotek v Sovětském svazu, dohlížel na přípravu paradesantních jednotek pro speciální akce v okupovaném Československu. Koordinoval letecké zásobování Slovenského národního povstání zbraněmi ze Sovětského svazu. „Věděl, že právě Sovětský svaz bude rozhodující silou v procesu osvobozování Československa, avšak již od počátku se ve svých jednotkách potýkal se systematickou vlastizrádnou činností skupiny osob sdružených v komunistické straně, která byla řízena Moskvou v poválečný neprospěch Československa,“ upřesnil prasynovec Jan Píka. „Všemožně tomu bránil, ale v sovětském prostředí to nebylo možné zcela potlačit.“

Zkáza skutečných hrdinů

Podle generálporučíka Miroslava Hlaváče nebylo v roce 1952 v armádě 80 procent předúnorových vojáků z povolání. Stejně jako generál Píka skončili podplukovníci Josef Robotka, Josef Gonic, major

Jaromír Nechanský a tři desítky jejich kolegů.

„75 let od jeho vraždy stále patří k hrdinům, kteří se nenechali zlomit válkou ani totalitním režimem. Všichni bojovníci za svobodu mají naši úctu a respekt. Generál Píka je v jejich čele. Měl být vymazán a zapomenut, stal se ale nesmrtelnou legendou. Nikdy nezapomeneme,“ zdůraznil Hlaváč.

Jan Píka zmínil, že by vzpomínka na jeho příbuzného neměla být jen negativní meditací nad křivdou. Lidé by na něj měli myslet jako na statečného vojáka a vlastence, kterému osud jeho země nebyl lhostejný. „Generál Heliodor Píka svůj život směnil za naši svobodu, za spravedlnost a pravdu,“ připomněl.

„Umírám jako voják v poli,“ řekl Heliodor Píka před svou popravou: „Až nastane příznivější doba, očistěte mne, jsem nevinný!“ Zadostiučinění se Píka dočkal až posmrtně. Na konci šedesátých let vojenský soud prokázal, že pro jeho údajnou vlastizradu neexistoval jediný důkaz, a zbavil ho všech obvinění. Plné rehabilitace generála Píky však rodina dosáhla až po roce 1989.

<https://acr.army.cz/informacni-servis/zpravodajstvi/svuj-zivot-smenil-za-nasi-svobodu--spravedlnost-a-pravdu--komuniste-zavrazdili-heliodora-piku-pred-75-lety-252218>